[unknown]

Iveta Bartošová

Jsem v koncích a možná i na začátku jsem
Nejtajnější lásko má
Vždy jsem chtěla být jen tvá.
Sen, že jedenkrát
Budeš o mé stát
Byl však pouhým snem.
Jiný měl si cíl
Čím si vlastně žil
Mstou a s ní jen láskou míjen

Můj Monte Cristo jak dny plynou
Ty přestáváš se na mě smát
Snad mám si hledal radost jinou
Tak trochu nejspíš i tvou vinou
Dik za ty vázy plné růží
Za péči tvou i pevný řád
Jen maličkost mi hrabě dluží
Jen ta tři hloupá slůvka mám tě rád

Někdo však by chtěl mi vrátit smích
Ten kdo uslyšel zvuk kláves mých
Tóny jasné
On mi rozumí a chápe mne
Naše vzplanutí je vzájemné
Žít je krásné

Můj Monte Cristo snad až nyní
Promiň, že musím to tak říct
Já přestávám být otrokyní
A nechci svědčit v soudních síních
Tvá Haydéé dítětem už není
Vzdálená odplatám a mstám
Když opustí Tě Co se změní
Vždyť tys i se mnou vlastně býval sám.

Tištěno z pisnicky-akordy.cz

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!